

ministerstva raztolmačijo priprostemu ljudstvu. Še smo gospodarji na lastnej zemlji in ne bodemo več podlaga tujčevej peti.

Gospodu ministru dr. Pražaku, ki je vender jedenkrat nekaj napravil, pa kličemo slavo!

„Sl. Nar.“

Raznosti.

(Rihard grof Belcredi) imenovan je predsednikom upravnemu sodišču. Narodil se je l. 1823. Po dovršenih filozofičnih in juridičnih studijah stopil je v državno službo. Brzo je naredil lepo karijero, kajti uže 27. julija 1865. l. poklican je bil iz Česke, kjer je bil deželni namestnik, na Dunaj na ministerski stol in bil imenovan predsednikom ministerskim. Dne 3. februarja 1867. l. pa je odstopil in od tega časa živel do 15. m. m. kot zasebnik. On je baje radi svoje objektivnosti posebno sposoben za to mesto.

(Umrli) so: C. kr. beležnik in dvorni in sodni odvetnik dr. Ignacij Wenedikter v Kočevji. Dr. Karol Vipavc, odvetnik v Mariboru. Baron Lattermann, c. kr. tajnik, upokojeni nadsodnije predsednik v Gradci.

(Dr. Jaronir Hanel), profesor na zagrebškem vseučilišču in urednik pravnemu listu „Mjesečnik“, je bil imenovan profesorjem na praškem vseučilišču.

(Slovenska prisega iz leta 1782.) „Jest Mathia Seiz inu Jest Mathia Savierscheg perseschem Bogu Ozhetu, Sinu inu Suetimu Duchu, de Smo mi Sosedie is Savertatsch kar jest pounm u tem krajo, ki se malo Berdo imenuje, ussellej, kar je blo potreba, koker les sekati, Passli inu tudi Smo schiher in u meru pasli na malim Berdu, Vostrim Verhu do zeste inu do guidouzhouga Bukouja u koti inu tu. Toku guishno, koker meni Bug usigamogozhni na moi pussadni zhas pomagat ozhe. Amen.“ „Novice“.

(Uravnava odnošajev pravnih praktikantov.) Pred kratkim prinesli so listi vest, da namerava justično ministerstvo uravnati odnošaje pravnih praktikantov in avskultantov. Ta uravnava bi obstajala v tem, da se tem začetnikom sodne prakse dajo nekateri poboljški kakor n. pr. povečanje in pomnožitev adjutov. Ob jednom naj bi imelo justično opravilstvo večje dispozicijsko pravo, t. j. da bi moglo pošiljati praktikante in avskultante tudi na deželo k okrožnim in okrajnim sodnijam. Ali se bodo ti novinarski glasi uresničili ali ne, ne vemo.

(Avstrijsko notarsko društvo) je imelo v 28. dan m. m. v Pragi občni zbor. Tudi nekaj kranjskih notarjev se je udeležilo tega shoda; dr. Vok, notar v Vipavi, bil je izvoljen podpredsednikom Državni poslanec dr. Trojan otvoril je kot starosta-predsednik zborovanje, pozdravil navzočne udeležence in končal svoj govor z navdušenim pozdravom na Nj. veličanstvo. Potem se je

obravnaval dnevni red in sprejele so se jednoglasno vse točke. Vršile se so tudi volitve v centralno deputacijo in provincijalne odbore, ki so razdeljeni po posamnih nadsodnijskih okrožjih. Prihodnji občni zbor se bode vršil na Dunaji. Popoludne so se zbrali udeleženci v Sofijinej dvorani k slavnostnemu banketu.

(Zanimljiva dogodbica.) „O te ženske“, vzkliknil je že marsikdo, katerega je nesrečna ljubezen priveda tako daleč, da je hotel konec storiti življenju mučnemu in si ohladiti vroče čelo v valovih. „O te ženske“, vzkliknil je tudi opat Ory v Parizu, da si njegova ljubezen ni bila nesrečna, ali bolje, on niti ljubil ni. Le čujte! V jednej najbogatejših župnij v Parizu živel je mladi vikar, opat Ory. Mladi mož ni bil posebno obdarovan s telesno lepoto: imel je oster glas in silen pogled, značaja in življenja je bil strogega. Časih pa imajo mlade gospice poseben vkus, zaljubijo se v moškega, ki ni lep niti duhovit. Tako se je zgodilo tudi tu. Gosposdična Modeste Castine, hči premožne in zelo čislane obitelji, zaljubila se je z vso močjo ognjene svoje strasti v opata Oryja. Kako mu razodeti to svojo ljubezen? V vsej pohlevnosti pristopila je k spovednici in razodela spovedniku Oryju tajne svoje čute. Spovednik pa je bil strog gospod. Zapodil jo je od spovednice, a iz cerkve je iztirati ni mogel. Povsod so ga spremljevali njeni žarni pogledi. Če je stal pred altarjem in se ozrl, srečale so se njegove oči z zaljubljeno Castino. To je bilo neznosno mlademu duhovniku. Prosil je, naj ga premestijo v drugo župnijo. Zgodilo se je. A tudi tu sem prišla je za njim zaljubljena devojka. Vedno je bila za njim. Nekoč pa se ojunaci mladi vikar, pograbi nežno devojko za bele roke in jo potisne iz cerkve. Moža pa je pri tem dejanju prevladalo sovraštvo, udaril je mlado devojče in jej v obraz še povedal te le besede: „Vi ste ničvrednica, obnašate se kakor, kakor ženska iz prostega sveta.“ Krepkih udarcev in zaničevalnih besed iz ust mladega vikarja pa ni mogla prenašati rahločuteča gospica, stopila je pred pravičnega sodnika in prosila naj izreče sodbo proti ostremu vikarju. In sodnik je poklical pred se Oryja. Ker pa mladi vikar ni pustil le plašča v rokah Putifarjevej ženi, marveč jej naložil še udarcev, izrekel je sodnik sodbo: Opat Ory plača 16 fr. globe. O te ženske!

(Židovsko sodišče.) Pred sodnijo na Dunaji v okraju Leopoldovem imel se je žid S. Boronov zaradi napačne oglasitve zagovarjati, ker je policiji naznanil, da ni oženjen, preiskava pa je pokazala, da je oženjen. On se je zagovarjal s tem, da sta se s soprogo, s katero se je poročil v Rusiji, zmenila, da se ločita in da se je obrnil do rabina-predsednika, da mu je napisal ločilno pismo, kajti v Rusiji je treba le soprogi izročiti v navzočnosti rabina ločilno pismo in soproga sta ločena. To se je zgodilo in torej se on smatra neoženjenim. V potrdilo zatoženčevih besed prebralo se je hebrejsko pisano ločilno pismo v prevodu, čigar obseg se tako glasi: „Pred nami podpisanim zborom rabinov izročil je soprog Salomon, Elijev sin, pravilno ločilno pismo svojej soprogi Schifrahi, Mozesovej hčeri, na spodej postavljen dan in leto po postavah Mozesovih in Izraelovih in zategadelj je omenjeni soprog oproščen vseh prohibicij proti bigamiji in mu je dovoljeno, da si vzame drugo soprogo po svojej želji iu volji. V potrdilo gori navedenega smo mi predležeče pismo

v sredo, v 28. dan meseca thamusa, v letu sveta 5640, tukaj podpisali.^a (Slede podpisi.) Zagovornik zatoženčev je govoril za oproščenje, ker se zatoženec ni zakrivil prestopka z namenom, ker je ravnal bona fide, da-si taka ločitev po denašnjih zakonih ni pravomočna. Sodnik pa je obsodil zatoženca v 5 gld. globe, ker se ima zatoženec po zakonu vender le oženjenim smatrati in bi bil on moral pri policiji naznaniti se kot „ločen“ ne pa kot „neoženjen“, da-si je mislil, da je prvi zakon ločenim smatrati.

(Književnost.) — Projekt zakona o ustrojstvu vojske. Belgrad, leta 1881.

— Zakoe o sudijama. Belgrad 1881.

— Osvrt na radnje o običajnom pravu u Rusiji. Dr. V. Bogošič. Cena 22 novč.

— Primjeri spisa o postupku u sitnicah. Dr. Kaserera. Tiskarna V. Morpurga v Spljetu. Cena 65 novč.

— Načelo o nenatražnoj djelanosti zakona. Dr. Vlad. Papafava. Zader, knjigarna Woditzke in Artala. Cena 30 novč.

— Gutachtliche Aeusserung des österreichischen Staates über den codex Theresianus civilis. Dr. M. J. v. Maasburg. Dunaj. Manz 1881.

— Die freie Gesellschaft. Versuch einer Schlichtung des Streites zwischen Individualismus und Socialismus. Von Franz Stöpel. Chemnitz 1881. Cena 6 mark 60 vin. M. B.

VABILO.

S tem listom začenja se slednje četrletje, zatorej se obračamo do p. n. gospodov naročnikov, da blagovolé ponoviti naročnino, oziroma doposlati zaostalo.

Listnica: Vsem onim gospodom, ki so nas vprašali, če e mogoče dobiti še vse številke „Slov. Pravnika“, odgovarjamo, da jih je še nekaj, naj se le blagovole obrniti do opravnništva. — G. G. B. v S. Hvalo za prijaznost. Tudi mi smo dobili oni list „Mjesečnika“, v katerem je preložen naš članek „Slovenskim juristom“ z opazko, da bi bilo vrlo škoda za slovenski narod, če bi se ne vzdržal pravosloven list. Tudi mi smo „Mjesečnikovih“ in Vaših mislij, a slovenski juristi? Mi smo storili svojo dolžnost. Vaših prijaznih vrstic ne moremo natisniti, da bi se nam ne očitalo, da delamo reklamo za svoj list, ali še kaj več. Naš srčen pozdav! — G. J. K. v K. Hvalo za poslano. Prosimo kmalu zopet kaj pošljite.

Izdaje in ureduje dr. Alf. Moschè. — Tiska „Národna tiskarna“ v Ljubljani.